

Jaume Ciurana i Llevadot (Barcelona, de 1964), llegim a les pàgines electorals de Xavier Trias, candidat triomfant a la batllia de Barcelona, és llicenciat en dret, màster en dret comparat, diplomad en arqueologia i prehistòria hispànica, amant de la lectura i d'anar a la muntanya i, com a formació social destacada, l'espai electoral indica que prové del món dels esports.

Potser tot això explica que, des del seu seient de regidor de l'oposició, al Cap i Casal, i en sintonia amb els militants i votants de CiU, consideri que el Festival Grec, format per espectacles de teatre, dansa i música, i una mica de circ, no és prou viscut per la gent de Barcelona.

Al programa electoral de CiU, la coalició ja va prometre que faria evolucionar el festival cap a un model que fos més sentit per la ciutat. I aquest és l'encàrrec que el regidor Ciurana, ja com a tinent d'alcalde de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació, ha fet a la persona que el nou govern municipal ha escollit com a nou director del festival, Ramon Simó (Tarragona, 1961), director i escenògraf teatral que durant tres anys va ser director artístic de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrrrega.

La partitura serà nova, però no se sap quina serà ni si serà nova del tot. Cal obrir un procés de reflexió i escoltar els sectors implicats.

El que és clar, va anunciar el regidor Ciurana a l'acte de presentació del nou director, celebrat el dimecres dia 27 de juliol –quan el Grec 2011 encara estava viu i no havia pogut tancar el balanç–, és que cal obrir el festival “a amplis sectors de la ciutat que no s'hi han sentit integrats”.

El regidor de Cultura i el nou director van remarcar que algunes de les característiques del Grec 2011 –alguns dels èxits del Grec 2011, calia entendre– s'havien de mantenir, com el pes que hi ha tingut la dansa i la presència dels espectacles de fora –enguany d'un gran nivell, amb noms de molta anomenada.

El Grec 2011, confirmaria el regidor el dia 29 de juliol, en presentar-ne el balanç, ha estat un magnífic colofó, en xifres i qualitat, a la tasca portada a terme durant cinc anys per Ricardo Szwarczer.

Ramon Simó (Tarragona, 1961), director i escenògraf teatral, encara amb optimisme la direcció del Grec Festival de Barcelona. Té l'obligació de fer-lo arribar a més sectors de la societat.

El Festival Grec canviarà de partitura

Amb l'arribada de CiU a l'Ajuntament, el Grec Festival de Barcelona dels quatre propers anys seguirà una partitura nova. L'ha d'escriure Ramon Simó, el nou director. Objectiu: fer-lo més popular, més viscut.

Com se sap, la dansa va obrir el Grec i la presència dels espectacles de fora, en especial els francesos, ha estat tan important que fins i tot es va poder obrir una secció, Panorama França, amb catorze propostes de directors, autors i companyies franceses, o bé

espectacles de producció local a partir d'autors francesos.

Per primera vegada en la història del Grec –la carta ja no se la podrà penjar el govern municipal nacionalista– una companyia de dansa catalana va inaugurar el Festival: *La muntanya al teu voltant*, de Gelibert Azzopardi, amb la participació de Perejaume i la Banda Municipal de Barcelona,

La dansa va ocupar un lloc destacat dins el programa. Ballarins i companyies catalanes (Gelibert Azzopardi, Sol Picó, Mal Pelo / María Muñoz, Andrés Corchero / Raravis, IT Dansa, Àngels Margarit / Mudances) comparteixen cartell amb grans figures de la dansa internacional com Sasha Waltz, Philippe Decouflé, Virgilio Sieni, Israel Galván, Ko Murobushi o Blanca Li).

Com poques vegades, el festival va aplegar grans noms de l'escena teatral internacional com Peter Brook (*Une flûte enchantée*); Romeo Castellucci (*Sobre el concepte de rostre, en el*

AGLÉ BORY

CHRISTOPHE REYNAUD DE JAGE

ROS RIPAS

Sant objet, d'Aurélien Bory; La tossuderia, de Rafael Spregelburd; La muntanya al teu voltant, de Gelabert Azzopardi, i Tragèdia, d'Àlex Rigola.

Fill de Déu); Joël Pommerat (*Le petit chaperon rouge* i *Cercles / Fictions*), Claudio Tolcachir (*Todos eran mis hijos*), Patrice Chéreau (*I am the wind*); Bartabas (*El Centaure i l'animal*) i Tomaz Pandur (*La caïda de los dioses*), estaran al Festival.

I també grans noms de la nostra escena teatral com Calixto Bieito (*Desaparecer* i *Voices*); Mario Gas (*Un tranvía llamado deseo*), Àlex Rigola

Cadiot (*Un mage en été*), la companyia del Théâtre des Lucioles de Marcial Di Fonzo Bo-Elise Vigier (*La tossuderia*) i produccions locals a partir d'autors francesos com la que va dirigir Joan Ollé (*Esperant Godot*), Raimon Molins (*Jaz*).

Van ser més de seixanta propostes de teatre, dansa, circ i música pensades per a un públic divers i d'una alta qualitat escènica.

sociedad moderna; Ells no poden morir; Luces de Bohemia; Mov-i-Ment#2 / Miniatures; Sola; La caïda de los dioses i *Esperant Godot*.

Si en dansa i en espectacles internacionals no hi va haver cap retret, el nou regidor sí que va veure que en el camp musical hi ha camp per córrer. De fet, el Grec 2011 ha tendit a afavorir l'espectacle en detriment de la música.

Els seus responsables són conscients que no es pot competir amb festivals de música d'estiu com són el de Cap Roig, a Calella de Palafrugell, creat per la Diputació de Girona i ara en mans de la Caixa, i el de Perelada, ja amb una tradició consolidada.

El teatre a l'aire lliure personalitza el Grec, però la música a l'aire lliure no ho pot fer perquè ja se'n fa tot l'any. I tampoc no es pot comptar amb els grans grups d'anomenada internacional, perquè són els que trien el dia, dins d'una gira mundial.

Encara que els responsables del Grec 2011 parlessin de "diversitat d'estils i procedències entre els concerts", el mostrar era reduït: Keith Jarrett, Ainhoa Arteta, Jordi Savall, Noa, Goran Bregovic, Niña Pastori, Manel, Dulce Pontes, Las Mígas i Maria del Mar Bonet, entre els noms més coneguts.

Jaume Ciurana, regidor de Cultura, vol que la literatura i les arts plàstiques s'integrin al Grec dels propers anys

(*Tragèdia*), Oriol Broggi (*Luces de Bohemia*) i Carme Portaceli (*La nostra classe*), entre altres.

La secció "Panorama França" va oferir una mirada a les arts escèniques del país veí a través de catorze propostes de directors, autors i companyies franceses o espectacles de producció local a partir d'autors francesos.

S'hi van veure grans noms. A més dels esmentats Brook i Chéreau, Philippe Decouflé (*Octopus*) i nous valors de la dramaturgia francesa com Olivier

Però, segons el nou equip municipal, no van ser pensats per a un públic prou divers.

Els espectacles amb les entrades exhaurides van ser, en música, Alva Noto i Ryuichi Sakamoto, Manel, Goran Bregovic i Las Mígas.

I en tetare i dansa, s'han repartit força equitativament: *Una flauta màgica; Continú; Call me "Maria"; Solo Goldberg Improvisation; Petra, la mujer araña y el putón de la abeja Maya; Reglas, usos y costumbres en la*

El regidor tampoc no va prometre un augment considerable de nous escenaris, perquè encara no se sap, com va dir Ramon Simó, si s'optarà per la concentració –a Montjuïc– o per la dispersió. I no va poder prometre nous escenaris, és a dir, acostar el Grec a la ciutat, pel que fa als espais, perquè els darrers anys aquesta política s'ha reforçat. Però, és clar, sempre quedaran escenaris per ocupar.

Enguany s'han utilitzat per primer cop la sala Atrium, la Fundació Tàpies, el Palau de la Virreina, La Seca, la Sala Martí l'Humà del MUHBA (Museu d'Història de Barcelona), el Palau Moja, el Centre Cívic Convent de Sant Agustí i el Teatre Coliseum, que es van incorporar als trenta espais que acolliran les diferents propostes del Grec.

Aquí el que haurà de fer el nou director és decidir si el Grec ha de ser un avenç dels espectacles que presentaran la temporada següent els programadors teatrals de les sales de Barcelona, com s'escau en gran part, o no.

Tampoc, en aquesta nova política d'acostament del Grec a la ciutat, el nou regidor va poder jugar la carta de la divulgació informàtica. Enguany, el festival va crear un arxiu *online* dins el web del Festival, www.bcn.cat/grec, on

es podria consultar aquest gran aparador de l'escena nacional i internacional que és i ha estat el Grec Festival de Barcelona. S'hi podia trobar informació de 2.793 espectacles i un miler de fotografies.

A més d'acostar el Grec a més sectors, el nou director, bo i seguint les consignes recollides a la campanya electoral de CiU, haurà d'engegar un procés de reflexió sobre la possibilitat d'obrir el Grec a altres camps, com, va esmentar el regidor, les arts plàstiques i la literatura, “perquè sigui un festival cultural amb lligams més estrets amb la ciutat”. Jaume Ciurana és sensible a la literatura: ha creat Símbol Editors.

El nou director del Grec sap que no es pot fer foc nou, que hi ha aspectes que no cal tocar. Com el nom. La repetició i la consistència, va dir a la conferència de premsa, són bones, perquè ja va bé que hi hagi coses que formin part “de l'extraordinària vida ordinària de la ciutat”.

De moment, només va poder oferir “conceptes molt generals”, i un d'ells és, lògicament, coincident amb els del regidor, el de fer-lo arribar als ciutadans, a més ciutadans, que els ciutadans estiguin més a prop del Grec, i per aconseguir-ho, no caldrà pas girar-lo

com un mitjà, sinó obrir un període de reflexió, i escoltar, amb calma, molta gent, les opinions de molta gent..

La solució no cal que passi per incrementar el nombre d'espectacles, sinó fer-lo més participatiu. Per exemple, i aquesta va ser l'única novetat concreta anunciada, es pot crear un *huv*, és a dir, un espai de trobada dels professionals que el Grec convoca. Una altra idea possible seria la de treure més profit de l'estada a Barcelona de grans figures, que no es limitin a portar els seus espectacles. Participant en actes oberts, per exemple.

El gran objectiu de Ramon Simó serà resoldre el dilema entre concentració i dispersió. Fins ara la dispersió ha acostat el festival a la ciutat. A més, l'espectador ha preferit assistir als teatres de la ciutat i s'ha mostrat més reticent a pujar a Montjuïc. Els índex de venda dels espais muntanyencs han estat molt inferiors als més urbans. El Teatre Grec ha venut el 66 per cent de les entrades; el Mercat de les Flors, el 54 per cent; la Sala Ovidi Montllor, el 62 per cent i el Lliure de Monjuïc, el 34 per cent. Sort n'hi va haver, en aquests espais, dels espectadors convidats.

Lluís Bonada